

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas V. An anno Christi 840. ad 850.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

das Julii, anno ætatis 64. Imperii 27. cuius
 Corpus frater ipsius Drogo Metensis Epi-
 scopus, Caroli Magni filius naturalis, maxi-
 mâ Pompâ Metis sepultum est. Successit
 ei in Imperium Lotharius ejus filius, qui
 Monarchiæ præcupidus, mox adversus
 fratres bella movit, multum illis atque sibi
 laboris, & plus molestiæ subditis afferens.

DECAS V.

✽ *Ab anno Christi 840. ad 850.* ✽

841. **T**heophili mors brevi secutura. *di-*
 ✽ **T**vinitus revelatur S. Joannicio A-
 nachoretæ, & ab anu quadam Agarena
 fatidica eidem Theophilo curiosius inve-
 stiganti futura prædicitur successurum post
 ipsum in Imperium filium, a quo Imagines
 pristino honori restituendæ sint. Post fi-
 lium verò diutius regnaturum Martinia-
 riorum genus. Quare Theophilus Mar-
 tinatium quendam virum sibi dilectum,
 Monasterio intrusit, filios autem suos hor-
 rendis jurejurandis obstrinxit, ne imagi-
 gines restitui paterentur. Cum verò ipse
 posthæc adversus Saracenos processisset,
 Persarum proditione ab illis victus, vix fu-
 gâ salvus evasit, relictis post se captivis
 mul-

multis proceribus, qui Martyrium à Sara-
cenis consecuti sunt; quibus cladibus ipse
mærore confectus in disenterix morbum
incidit, eoque sequentis anni principio vi-
tam finivit.

Bellum civile exarsit inter filios Ludo-
vici, Lothario adversus Ludovicum & Ca-
rolum Calvum fratres pugnant, qui om-
nibus modis prælium devitare conati sunt,
sed id coacti inière. Victus est Lotha-
rius, & Carolus relictum sibi Regnum à Pa-
tre stabilivit: qui ut pietatem sui parentis
imitaretur Sveffionibus aliquot Sancto-
rum Corpora suis humeris summâ venera-
tione in nobiliorem Ecclesiam Monasteri-
um S. Medardi transtulit, quo meruit à
Deo, ut onus sui Principatûs & meliùs &
honorificentius ferret.

✽(842.)✽ Lotharius renovato bello
superatur & consensu Episcoporum in
Conventu Aquisgranensi exauctoratur, cu-
jus regnum propter scelera perditum fra-
tres inter se partiti sunt.

Theophilus moritur Constantinopoli,
cum priùs Theophobum Imperium affe-
ctantem interemisset, ejusque viso capite
exclamasset: *Neque posthac ero Theophilus,
neque tu Theophobus.* Scripsit de Theophi-
lo Gennadius quod pœnitens erroris sui
ima-

ima-

imaginem sacram adoraverit, & raptus ad
 iudicium precibus uxoris suæ Theodoræ
 pientissimæ fœminæ, ac S. Methodii Pa-
 triarchæ aliorumque piorum, misericor-
 diam consecutus sit: quod si verum est in
 homine tam impio, Deus ostendere voluit
 quò immensa ejus misericordia pertin-
 gat.

Successit ei Michaël III. adolescens sub
 cura matris suæ Theodoræ ac Manuelis
 Magistri militum & Theodisti Logothetæ
 Dromi. Eorum Concilio exactoratus
 est impius Joannes Pseudo-Patriarcha, eiq[ue]
 substitutus S. Methodius, à quo statim ha-
 bita Synodus, in qua septima Synodus ap-
 probata. Promoti in Episcopos viri illu-
 stres, imagines restitutæ, & Iconoclasta-
 rum hæresis annis 120 Constantinopolim
 grassata penitus extincta est, & Statutum
 ut deinceps quot annis Dominica I. qua-
 dragesimæ festum restitutionis imaginum
 celebraretur.

✠(843.)✠ S. Methodius Patriarcha
 Constant. per invidiam nefarii Joannis &
 aliorum hæreticorum à muliere quadam
 pecuniis illecta, stupri accusatus, ut tan-
 tam Calumniam dilueret, coram omnibus
 pudenda sua denudans, arida illa & pro-
 fus tabida ostendit; quod adversus carnis
 incen-

incentiva remedium S. Petrus Apostolus
ipfi petenti per visionem impertiverat,
cùm is Romam à Nicephoro Patriarcha
missus esset.

Obtinuit autem suis accusatoribus veni-
am, sed Joannes detrusus est in Monaste-
rium, ubi cùm oculos quibusdam imagini-
bus per Diaconum suum effodisset, ipsi
quoque jussu Theodoræ oculi eruti sunt,
acceptis prius ducentis verberibus, dig-
nissimus, hac pœnâ Talionis nequissimus
verbero.

Ludovicus & Carolus Francorum Rex
à fratre Lothario Imperatore rogati, de
pace ac Regni restitutione, quietis publicæ
studiosi, consultis prius Episcopis, eum in
regni partem receperunt, Lotharius au-
tem dicitur ex illo tempore nomen fecisse
Lotharingæ, ubi hæsit, Ludovicum fili-
um suum Italiæ Regem designans.

Moritur Gregorius IV. Papa, & Sarace-
ni in Italiam irrumpunt, Beneventum ca-
piunt, & Capuam incendunt. Tum quo-
que à S. Conulpho seu Sigenuolpho fratre
Beneventani Ducis, qui Saracenos ex Hi-
spania adsciverat, direptum est monaste-
rium Cassinense, elatis inde auri purissimi
centum triginta libris, & argenti nongen-
tis, præter aurum argentumque signatum

ac gemmas. Atque hæc Saracenicæ lues ita affixa tunc fuit Italiæ, ut vix annis triginta expelli potuerit.

✽(844.)✽ Sergius II. succedit Gregorio IV. in eruditione & moribus insignis, patre Sergio Romano natus, qui mox Joannem Diaconum in sedem intrusum eiecit. Tum quoque Romanus Ludovicus Lotharii filius venit, non ut Sergium confirmaret (quod ajunt schismatici) sed ut Sergio coronaretur. At hostiliter venit imprudens juvenis, susceptusque est magnificè & sapienter, & simul fortiter à Pontifice admonitus ob suorum grassationes. Coronatus Italiæ Rex Papiam remissus est, pace Romanis prudenter per Sergium partâ.

Ramirus Galæciæ Rex, successor Alphonsi Casti Oveti regnans, ejurato centum puellarum tributo, auxilio S. Jacobi ritè Sacramentis munitus, septuaginta Saracenorum millia cecidit, S. Apostolo equitante equo albo, & vexillum præferente. Quare Rex victor Hispaniam S. Jacobo reddidit vestigalem.

Carolus Rex Francorum Bernardum Comitem Barcinonensem, donatum à Ludovico Pio Ducatu Septimaniæ, incautum interemit. Filius autem ejus Wilhelmus

adsci-

adscitis in auxilium Saracenis, multo sanguine & flammis ultus paternam necem, docuit viris fortibus non esse facile inferendam injuriam.

✽(845.)✽ Bogaris Bulgarorum Princeps a Theodoro quodam Cuphara dicto viro insigni & captivo, Christianis mysteriis imbutus & imagine extremi judicii (quam monachus quidam illi effigiârat, in quâ proemia Beatorum in coelis, & atrocissima supplicia in inferno damnatis sustinenda, saliquaqualiter penicillo adumbrârat) permotus, fidem amplectitur cum sorore sua, & Michaël in Baptismo nominatur, â nomine Imperatoris, cum quo non pridem pacis fœdus renovaverat.

Michaël Imperator exagitat Manichæos, & suadente Theodorâ Imperatrice, misso exercitu centum circiter hæreticorum millia vario mortis genere interfecit, bonis illorum publicatis, reliqui verò Saracenis se conjungentes, multa mala Imperio intulêre.

Hincmarus doctrinâ & moribus insignis, & Carolo Calvo Regi gratissimus, Præfectus cœnobii S. Mariæ & S. Germani, in Concilio Bellovacensi Rhemensis Episcopus creatur.

Nortmanni, alio nomine Dani dicti,
cum

cum valido navium apparatu, Duce Horich ipsorum Rege Gallias invadunt, ac primò Rhothomago potiti, deinde per Sequanam sub Duce Ragenatio, ipso Sabbatho Paschalis festivitatis Parisios venientes, omnia sacra & profana evertunt, ferro flammâque grassantes. Et inter alia loca sancta monasterium quoque S. Germani depopulati sunt: sed protinus in sacrilegum vindex Dei manus extensa est, omnes enim dysenteriâ periêre, nisi, quos ipse Rex Horich interemit, ne malum ad alios pervaderet. Nec milites tantum, sed & Dux Raginerius sensit suo damno cœlestem virtutem. Cùm enim jactaret se apud Regem suum de captâ civitate Parisiorum, & expilato monasterio S. Germani, adderetque majorem ibi mortuos quam vivos virtutem habere, & nullum sibi restitisse præter Germanum effœtum & mortuum senem, repentè concidit horribili voce exclamans se ab eo sancto baculo percuti: unde tri-duo tumens, extensus instar monstri crepuit medius, licet pœnitens instar Antiochi se Christianum fore, & statuam auream ejusdem secum magnitudinis S. Germano positurum polliceretur. Posthac Barbari illi cum Carolo pacti sunt, se nunquam in Gallias ut hostes, sed tantum ut

auxi-

auxiliores, si poscerentur, redituros esse,
& Rex Horich omnes Christianos captivos
remisit, ne in Christum favere videretur.

Dum sic grassati essent Barbari in diver-
sis Galliae plagis, Episcopi Synodos cele-
braverunt, ut Deum iratum flecterent, &
à Clero exorsi, à quo pietas & poenitentia
in reliquum populum refunderetur.

✽(846.)✽ Saraceni Africani compa-
rata magnâ classe Romam improvise impe-
tu aggrediuntur; à cujus muris ægrè re-
pulsus sunt, & S. Petri Basilicam omnibus su-
is ornamentis & divitiis spoliârunt, inde-
que per Italiam diffusi, à Cassinensi mona-
sterio divinitus rejecti sunt, ac redeuntes in
Africam per SS. Petrum & Benedictum
manifestò apparente, in mari foedissimum
naufragium passi, omnes cum suis navibus
ac spoliis periêrunt,

✽(847.)✽ Mortuus est (ut ei prænun-
ciârat moriens anno superiore S. Joanni-
cius Anachoreta) S. Methodius, cui suf-
fectus est Ignatius, Nicephori Imperatoris
ex alia nepos, & filius Michaëlis Curo-
palatæ castratus in monasterium detrusus.

Obiit quoque Sergius II. Papa, cui eo-
dem die subrogatus est Leo IV. non tamen
statim consecratus, prudenter in illis cir-
cumstantiis expectatâ voluntate Impera-
toris.

toris.

toris Occidentalis. Hic Ecclesias urbis multis donis ornavit, ac præcipuè Basilicam S. Petri, quam Saraceni spoliaverant. Idem suis precibus ingens Romæ incendium restinxit, & Basiliscum serpentem, Romanos afflatu & aspectu enecantem, interemit.

✠(848.)✠ Leo IV. Papa Romam & Basilicam S. Petri mœnibus cingit contra Saracenorum incursionem & impetum. Lothario ac Ludovico non modicam pecuniæ summam ad opus hoc ingens ministrantibus.

Celebrata est Synodus Moguntina sub Rhabano in causa Goteschalci, qui fuit monachus monasterii dicti Orbei, homo ambitiosus & exlex, disseminator hæresis Prædestinatianorum & Trinitarius, remissus est ad suum metropolitanum Rhemensem, à quo in alia Synodo Galliæ Belgicæ declaratus est hæreticus; & quia pernicax fuit, retrusus est in monasterium, & captivus in eo detentus, non sine verberibus, usque ad Papam Nicolaum, acerbius castigandus, nisi in tribunal Ecclesiæ incidisset.

HÆRESIS GODESCHALCI.

Alij Belgam, alii Gallum fuisse scribunt, qualiscunq; fuerit, multorum errorum convictus & condemnatus est in Moguntinensi Concilio.

1. Heresin instaurabat veterum Prædestinatorum seu Prædestinatianorum, aiebat non velle Deum omnes homines salvos fieri.

2. Putabat, Christum mortem pro ijs solùm tolerasse, qui revera salvantur, & quidem hos errores etiam convictus & condemnatus pertinacissimè propugnabat.

HÆRESIS CLAUDII TAURINENSIS.

Fuit hic Episcopus Taurinensis, Felicis Urgelitani discipulus.

1. Propugnavit Nestorianismum.
2. Iconoclasta fuit.
3. Participavit in erroribus cum Ariano & Eustathio.
4. Sanctorum & invocationis eorum impugnator audacissimus, & contemptor sacrilegus.
5. Peregrinationes ad sancta loca damnabat, maxime si quis Romam pœnitentiæ causâ proficisceretur.
6. Baptismum censebat irritum ac nullum, nisi signum crucis fronti imprimeretur.

DE THEODA PSEUDO-PROPHETISSA.

Fuit hæc Sœvica, & anno 848. Moguntia magno multorum malo haccinabat, scire se verè ac determinatè diem ultimum Judicij. Quare cum ab Archiepiscopo carceri mancipata esset,

P

con-

confessa est, spe lucri se ad hoc *facilitandum ad-*
ductam, cui merces prophetiae fuerunt virga.

✱(849.)✱ Cùm Romæ innotuisset, Sa-
racenos ex Africa iterum magnâ classe
comparatâ in Italiam ad urbis excidium
properare, Leo Papa, quæcunque ad urbis
defensionem conferre possunt, celerrimè
disposuit, præcipuè autem corpora San-
ctorum, quibus civitas securissimè custo-
diretur, è cœmeteriis eruta, intra urbem
invexit, & ecclesias ornamentis decoravit,
quò cultus divinus decentiùs celebraretur.
Atque sic Deo placato & Sanctis concilia-
tis certius defenderetur. Et factum est
mirabiliter, ut appropinquantibus Sarace-
nis ad Romanam portam, Neapolitani, al-
liq; vicini populi spontè advenerint cum
classe instructissima ad subveniendum Ec-
clesiæ Romanæ, & quod majus est, naves
Saracenorum cum illis dimicantes, vehe-
mentissimis ventis obortis, dissipatæ &
confractæ sunt, & Barbari naufragio, fer-
ro, fame, atque etiam suspendio consum-
pti sunt: & qui residui fuerunt, cùm ad di-
ripiendas Ecclesias venissent, iisdem mu-
niendis inserviêrunt. Captivi enim, qui
magno numero Romam deducti sunt, fer-
reis onusti vinculis mœnium ædificationi

adscri-

adscripti sunt, atque ex malis militibus boni latomi facti sunt.

Nomenoius à Carolo Francorum Rege missus in Britannias, ad eam Provinciam curandam, contra Ecclesiam factus tyrannus insurgit, & sacra & humana devastans; ideo à Leone Pontifice reprehensus, sed spretâ Pontificis auctoritate, & spretis monitis Episcoporum Gallorum factus est effrator, iniecit tamen feritati frœnum divina providentia, ut agnoverit, ferius licet, sacrilegia Principibus nec vivis nec mortuis unquam profuisse.

✽(850.)✽ Habdarahgman Saracenorum in Hispania Princeps affligit Ecclesiam Cordubensem, & multos Martyrio afficit quorum: antesignanum gloriosum *Perfektum* Presbyterum & Monachum post diuturnum carcerem obtruncat, alios aliis suppliciis excruciat.

Obiit etiam hoc anno Ramirius Gallitiæ Rex, cui filius Ordonius successit.

Nordmanni iterum Duce Godefrido per sequanam ingressi, ditionem Caroli Calvi depopulantur, qui in auxilium quidem evocavit fratrem suum Lotharium, sed hoc jam ad conflegendum cum hoste accincto, subito mutato consilio cum hoste barbaro pactus est, & partem Neustriæ

(quæ deinde dicta est Nordmannia, à barbaris hisce piratis cognominata) incollandam tradidit.

Ludovicus quoque in Germania magnam cladem accepit à Boiohemis, de quo prælio Dæmon per os arreptitii professus est, viribus suis factum, ut Franci terga verterent. Et quid mirum Si Dæmonis potestas prævaleat, adversus Principes quorum pietas deficit, & quorum robur atque laetitia incipiunt esse bona Ecclesiæ.

Germania durâ fame oppressa fuit, Rabani autem Archiepiscopi Moguntini in sublevandis pauperibus munificentia & charitas mirificè enituit.

DECAS VI.

Ab anno 850. ad annum 860.

351. **L**udovicus Lotharii filius Beneventanam provinciam à Saracenorum iugo liberat, e contra in Cordubensi territorio ab eisdem Saracenis Ecclesia diris modis affligitur, & multi Martyrii coronam cruciatibus, carceribus, & cædibus merentur. Etiam Reccafredo quodam Episcopo adversus fideles insurgente. Horum martyria scripsit Eulogius. Brevi tamen